

Publicerad 2014-10-19 15:40 av Kim

vem ska trösta vem?

nu när mörkret och kylan anländer

ska man skydda växterna

täcka dem med löv

Jag vill också bli skyddad

men ingen kommer

och lägger en filt över mig

Eller en mjuk puss i pannan

Kanske blev jag vuxen för snabbt

eller sjuk allvarligt för snabbt

Själv är jag bra på att tappa

saker på stortån

Det tar lång tid att läka

Somligt läker aldrig

En del befinner sig i trotsåldern

livet igenom

Kanske är jag en av dem

som inte ens vill komma igenom

den hotande mörka isiga

årstiden höst och vinter

då allt blir så tydligt i sin

förlamande gråhet

Hotfullt

Men ständig sommar

kanske blir tjatigt svettigt

mycket körande till bad och land

Fast innerst inne är jag glad

att jag har mat och en säng

att sova i när den värsta

förlamande tröttheten invaderat

Men den sjukdom som flyttat in

i mina hjärnvindlingar

den bad jag aldrig om

Hur mycket man än säger

att stress och oro är det

som lockar fram den

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten